

samtidig med at besørge deres egne Kunder, ville de paaføre de engelske Raffinadører en ruinerende Konkurrence. De østrigske Raffinadører ville sikkert gaa i Spidsen hermed, de tyske ville følge efter, og Frankrig vil da i sin egen Interesse blive nødt til det samme.“ Det ledende franske Tidsskrift paa dette Omraade, der aftrykker denne Udtalelse fra det engelske Blad, tvivler paa, at Frankrig vil gaa med hertil, men skriver: „at Tyskland og Østrig atter ville møde med Kartellerne, naar Konventionen ophører, staar efter vor Mening fast“. Og endelig det store tyske Sukkertidsskrift. Det skriver i sit sidste Nummer for 9. November, at det næringen som helst Tvivl om, at England vil opsiges Konventionen, og overfor det af mig nylig nævnte engelske Fagblads Udtalelser om, at Stats-Præmiesystemet dog neppe vil blive genoptaget, skriver det følgende to Linier: „hvis dette Haab virkelig næres i engelske Cobdenkredse, ville de opleve en meget ubehagelig Overraskelse“, og det er altsaa denne Overraskelse, som jeg meget nødig af Hensyn til vort Sukkererhverv vil have, at det ærede Medlem for Randers Amts 6te Valgkreds (N. Neergaard) ogsaa skulde komme til at opleve. Den vilde jo i Virkeligheden vende sin Brod mod os begge to.

Maa jeg ogsaa gøre en lille Bemærkning til det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg). Det ærede Medlem talte ogsaa om Sukker, og jeg har lagt Mærke til, at naar man fra en vis Side taler om Sukker, siger man ikke Sukker, men Polakker. Det ærede Medlem talte om, at disse Polakker rimeligvis ikke havde det bedre end i Galizien, og paa mit Spørgsmaal til ham om, hvorfor de saa rejste her op, udtalte han, at de sikkert vare forførte dertil af Aufsehene o. s. v., som forlokkede dem med gyldne Løfter og Talemaader. Jeg skal dertil kun bemærke, at det da er ganske mærkeligt, at ikke saa faa af disse Polakker komme igen Aar efter Aar. Man skulde da tro, at de faktiske Forhold maatte kunne gøre det af med de gyldne Løfter, naar det viste sig, at de ikke holdt Stik. Da jeg havde sagt, at der ved Sukkerroedyrkingen maatte anvendes et Antal Arbejdere paa ca. 9,000 ud over det Antal, der vilde være at anvende i det Tilfælde, at Arealet blev drevet som almindeligt Landbrug, bemærkede det ærede Medlem: Ja, men det er jo Polakker de fleste af dem, og saa nævnte han et bestemt Tal, 5—6,000. Nu ved jeg ikke, om der kom-

mer saa mange her til Landet, om Aaret, men det ved jeg, at hvis han tager det Antal Polakker, der anvendes i Sukkerroedyrkingens Tjeneste, kommer han til at gaa ned til et langt lavere Tal, antagelig til et Par Tusinde. Der er nemlig mange, som anvendes til andre Ting end Sukkerroedyrkingen, og hvis det ærede Medlem vilde rejse en Tur op til de ret magre Egne i Jylland, vil han ogsaa der kunne træffe Polakker. Det er klart, at det vilde være godt — det vil sige, at det er alligevel et Spørgsmaal, om det vilde være godt —, om vi havde tilstrækkelig dansk Arbejdskraft til det Arbejde, thi det, at vi ikke kunne faa tilstrækkelig dansk Arbejdskraft til visse Dele af disse Arbejder, tyder paa, at den danske Arbejdersstand i mange Henseender maa være særdeles gunstig situeret; men hvis man kunde faa dansk Arbejdskraft, vilde man ganske naturlig tage den. Jeg maa, med Hensyn til den Maade, hvorpaa disse Polakker arbejde, sige, at det gennemgaaende er meget arbejdsomme og nøjsomme Folk, om end der selvfølgelig er braadne Kar hos dem som ogsaa hos Arbejdsgiverne, men gennemgaaende ere de flittige og nøjsomme. Der er derfor ikke faa polske Piger, der, naar de have været her $\frac{1}{2}$ Aar, rejse tilbage til Polen med et Par Hundrede Reichsmark i Lommen. Saaledes som Forholdene ere med Anvendelse af denne Arbejdskraft, betyder det faktisk en nationaløkonomisk Gevinst for Landet, taget i sin Helhed, og hvis det ærede Medlem eller andre ærede Medlemmer muligt tro, at jeg overdriver, vil jeg gerne henvise til, at en Partifælle af det ærede Medlem, som var opstillet som Kandidat i Nakskovkredsen ved det sidste Valg, og hvis Valgmøder jeg selvfølgelig fulgte med en hel Del Interesse, aldrig angreb Anvendelsen af Polakker. Jeg hørte det aldrig! Jeg vil derfor bede det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds at undersøge, hvorfor hans Partifælle i Nakskov-Kredsen ikke gjorde dette — naar det var saa forfærdeligt — til et stort Nummer dannede, saa han mulig kunde blive valgt paa det. Vælgerne havde det jo lige for Øjnene. Men han gjorde det, som sagt, aldeles ikke. Derimod fortælles der mange Historier om Polakkerne, og jeg kan minde en lille Historie i „Social-Demokraten“ for et Aars Tid siden, tror jeg, det var. Der skete den Gang, det ned i et Hus ved Gedser, hvori der boede nogle Polakker, at de en Morgen bleve fundne, i alt Fald nogle af dem, ilde tilredte af Kulos.